

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010257
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314010257.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.10.2015, v trestnej veci obžalovanej R. P., pre prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/45/2014 zo dňa 02.12.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej R. P..

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné napadnutým rozsudkom sp. zn. 3T/45/2014 zo dňa 02.12.2014 uznal obžalovanú R. P. vinnou zo spáchania prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchala tak, že

dňa 10.02.2010 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom, Odbore sociálnych vecí a rodiny, nachádzajúcom sa na ul. Kukorelliho č. 1 v Humennom, „žiadosťou o pomoc v hmotnej núdzi“ požiadala o poskytnutie dávky v hmotnej núdzi a príspevkov, na základe ktorej jej bola rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom č. 2010/43366/1 zo dňa 17.02.2013 priznaná dávka a príspevky v sume 272,- eur mesačne od 01.02.2010, ktorá jej neskôr bola Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom viackrát upravená, naposledy rozhodnutím č. HE1/OPVHN/SOC/2013/10848 zo dňa 04.01.2013 na sumu 149,93 eur mesačne a rozhodnutím č. HE1/OPVHN/SOC/2013/10848 zo dňa 26.02.2013 na sumu 151,08 eur mesačne, avšak v zákonom stanovenej lehote neoznámila skutočnosť, ktorá mala vplyv na výšku dávky v hmotnej núdzi a to, že dňa 23.01.2013 získala sumu 54.000,- eur za prevod členských a užívateľských práv a povinností k bytu nachádzajúcom sa na X. R.. XX/XX v P. a taktiež zatajila, že jej dcéra G. P., ako spoločne posudzovaná osoba, je od 30.01.2013 vlastníčkou osobného motorového vozidla zn. Audi A4, ev. č. HE-083BO a v čase podania žiadosti bola aj vlastníčkou osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia Combi, ev. č. HE-615AM, čím porušila ustanovenie § 8 ods. 4 písm. a/ a § 29 ods. 1, 3 zák. č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a teda jej bola priznaná dávka neprávom, ktorú poberala neoprávnene nesplnením podmienok na jej získanie najmenej od 01.01.2013 do 30.04.2013, čím takto svojím konaním spôsobila škodu pre Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom v sume najmenej 663,48 eur.

Za to jej súd uložil podľa § 225 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní jedného roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený trest obžalovanej podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

Dňa 16.12.2014 obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu podala proti rozsudku odvolanie. Obhajca po výzve súdu odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 19.6.2015. Namieta, že súd

nesprávne vyhodnotil skutočnosti spočívajúce v prevode členských a užívacích práv a povinností k bytu nachádzajúcim sa na X. R.. XX/XX, v P. a k vlastníctvu motorových vozidiel dcéry G. a to Audi A4 a Škoda Felícia Combi. Poukázal na samotný text poučenia, z ktorého vyplýva, že v prípade porušenia bude povinná dávku v hmotnej núdzi vrátiť a že je tu dôvod na začatie konania v zmysle § 21 ods. 1 písm. b/ zák. č. 372/90 o priestupkoch. Porušenie povinností uvedené v čestnom vyhlásení podľa jej názoru nezakladá skutkovú podstatu prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák. Zdôrazňuje, že v tomto texte nie je zrejmé, aký podnet a v akom konaní v prípade porušenia povinností by bol daný a aké konanie by bolo vedené. Toto poučenie je, podľa názoru obhajcu, nejasné, nejednoznačné, zmätočné. V žiadnom rozhodnutí, ktoré obžalovaná prevzala a ktoré sa týkali dávky v hmotnej núdzi, nebola upozornená na oznámenie zmien vo všetkých skutočnostiach rozhodujúcich na trvanie nároku na pomoc v hmotnej núdzi v lehote 8 dní. Sumou vo výške 54.000,- eur za prevod členských práv k bytu nachádzajúcim sa na X. R.. XX/XX v P., ktorú mala získať, nedisponovala. Tieto prostriedky boli vložené na účet, vlastníčkou ktorého nebola obžalovaná. Túto skutočnosť potvrdila aj svedkyňa F.. Táto suma bola prevedená na účet, ktorý zriadila jej matka a táto suma bola použitá na kúpu bytu, vlastníčkou ktorého je jej matka. To potvrdila svedkyňa G.. Rozdiel vo výške 3.000,- eur z tejto sumy bol použitý na vyplatenie provízie pre realitnú kanceláriu vo výške 2.000,- cca 800,- eur bolo použitých na zaplatenie rôznych poplatkov pre bytové družstvo. To potvrdili svedkyne M. a S. a p. P..

Zároveň rieši otázku vlastníctva motorového vozidla Audi A4. Zdôraznil, že toto motorové vozidlo bolo kúpené za sumu 5.300,- eur. Za vozidlo zaplatila jej matka, čo potvrdila ona sama, ako aj svedok P.. Kúpna cena za uvedené vozidlo nepredstavuje 35-násobok životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, teda nepredstavuje majetok, ktorý bolo potrebné nahlásiť úradu práce, sociálnych vecí a rodiny pre zmenu pomerov pre priznanie dávky v hmotnej núdzi. Jej dcéra v rozhodnom období bola vlastníčkou aj motorového vozidla Škoda Fabia Combi. Toto motorové vozidlo, podľa vyjadrenia súdneho exekútora JUDr. Michala Krupu, bolo v dezolátnom stave. Túto skutočnosť skonštatoval exekútor pri ohliadke motorového vozidla a súdny exekútor usúdil, že náklady na realizáciu exekúcie predmetného vozidla by boli väčšie ako samotný účel, pre ktorý je vedená exekúcia. O tejto skutočnosti mal mať vedomosť aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Humennom.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo; na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Okresný súd Humenné na hlavných pojednávaniach vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovanej R. P., výsluchom svedkov Mgr. P., JUDr. L., M., O., H., P., S., G., H., listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené tak v štádiu prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní.

Na základe tohto vykonaného dokazovania krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa v priebehu celého konania postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanej, ako aj okolnosti svedčiace v jej prospech. V oboch smeroch vykonával dôkazy tak, aby umožnili spravodlivé rozhodnutie. Takýmto postupom plne rešpektoval základnú zásadu vyjadrenú v § 2 ods. 10 Tr. por.

Súd prvého stupňa hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činným v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Takýmto postupom došlo k naplneniu základnej zásady vyjadrenej v § 2 ods. 12 Tr. por.

Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku podrobne rozobral jednotlivé skutočnosti, ktoré vyplývajú z dôkazných prostriedkov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaná R. P. napriek tomu, že bola poučená zo strany úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, že je povinná oznámiť každú zmenu majetkových pomerov, tak neučinila. Ani pri prevode členských práv k bytu, ktorý sa nachádza v P., na

X. R.. XX a rovnako neoznámila vlastníctvo motorového vozidla spoluposudzovanej osoby. Súd prvého stupňa správne ustálil, že obžalovaná takýmto postupom získala majetkový prospech.

Obžalovaná týmto svojim konaním naplnila všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák. a to po stránke objektívnej, ako aj subjektívnej, s úmyslom priamym podľa § 15 písm. a/ Tr. zák.

K námietkam odvolateľa, ktoré boli vznášané či už v rámci obhajoby obžalovanej v štádiu konania na súde prvého stupňa, ako aj v rámci odvolacieho konania, spočívajúce v tom, že poučenia sú nejasné, krajský súd zdôrazňuje, že poučenie, ktoré je súčasťou žiadosti o priznanie, je jasné a z tohto poučenia jednoznačne vyplýva, že je povinná ohlásiť úradu alebo obci písomne do 8 dní zmeny v skutočnostiach rozhodujúcich na trvanie nároku na dávku a príspevky a na ich výplatu. Toto poučenie obžalovaná podpísala dňa 10.2.2010. Nemožno akceptovať takúto obranu obžalovanej a touto skutočnosťou sa zaoberal aj súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí.

Okrem tejto skutočnosti obžalovaná prostredníctvom obhajcu namietala, že podpísala dohodu o prevode členských práv a povinností, na základe ktorej došlo k prevodu týchto práv a povinností k Bytovému družstvu P. z V. P. a z obžalovanej na C. M.. Následne bola medzi obžalovanou a V. P. na jednej strane a na druhej strane C. M. podpísaná dohoda o finančnom vysporiadaní, z ktorej vyplýva, že sa dohodli na finančnom vysporiadaní a odplata za prevod členských a užívacích práv a povinností na základe tejto dohody je 54.000,- eur. Nemožno akceptovať obranu, že nešlo o jej finančné prostriedky, pretože boli poukázané na účet, ktoré zriadila jej matka. Evidentne je zrejmé z tejto zmluvy, že suma 54.000,- eur bola určená obžalovanej R. P. a jej manželovi V. P.. Samotná skutočnosť, že sa rozhodla ich previesť na iný účet, neznamená, že by nešlo o jej majetok, pretože zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že táto odplata je smerovaná obžalovanej a jej manželovi. Takúto obranu nemožno akceptovať.

Ďalším momentom pri hodnotení majetku spoluposudzovaných osôb bola namietaná skutočnosť týkajúca sa hodnoty motorových vozidiel Audi A4 a Škoda Fabia Combi. Obhajca poukazoval na tú skutočnosť, že tieto motorové vozidlá nemajú hodnotu, ktorú by mala oznamovať obžalovaná úradu práce, sociálnych vecí a rodiny ako zmenu majetkových pomerov. Ani s touto argumentáciou obhajoby krajský súd nemôže súhlasiť, pretože pri posudzovaní žiadosti pre poskytnutie dávky v hmotnej núdzi, neposudzujú sa jednotlivé veci samostatne. Posudzuje sa majetok tak žiadateľa, ako aj spoluposudzovaných osôb. To znamená, že posudzuje sa majetok ako jeden celok. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje, že pri takomto výklade by žiadateľ o poskytnutie dávky v hmotnej núdzi, mohol vlastniť veci, ktoré by nedosahovali hodnotu, ktorú je potrebné oznamovať, no na druhej strane takýmto spôsobom by sa vyhol tejto povinnosti a neoznamoval by hodnotu celého svojho majetku a dochádzalo by k obchádzaniu sociálneho systému. Z pohľadu krajského súdu, ani táto argumentácia nie je prijateľná a akceptovateľná.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa plne riadil základnými zásadami pre ukládanie trestu, ktoré sú vyjadrené v § 34 Tr. zák. Zohľadnil osobu obžalovanej. Ustálil pomer pohľadujúcich okolností. Na druhej strane priťažujúce okolnosti nezistil. Prihliadal na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že účel trestu, ktorý je vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák., sa u obžalovanej R. P. dosiahne trestom na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní jedného roka. Správne postupoval súd prvého stupňa, keď pri zohľadnení osoby obžalovanej, doterajšieho jej bezúhonného života, výkon tohto trestu podmienčne odložil. Rovnako krajský súd považuje za primeranú skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

přípustný.